



Themanummer
Alpha: een avontuur van
ontmoeting en verdieping

september 2026

P. 2
Een honderdjarig
jubileum in Someren

P. 3-5
Alles over Alpha

P. 6
Jubileum Middag van
bemoediging

Een honderdjarig jubileum!

Pastoor Dieter Hedeboom

1926. Een bijzonder jaar voor Someren. Toen werd de Sint-Lambertuskerk opgeleverd. Dat vieren we op zondag 13 september, dichtbij de feestdag van de patroon, de heilige Lambertus, op de 17de. We hebben een plechtige viering met receptie, een concert de vrijdag ervoor en een tentoonstelling op zaterdag 12 en 19 september. Op zondag 20 september sluiten we af met een 'ouderwetse moderne' muzikale invulling van de heilige Mis: een beatmis zoals in de jaren zeventig.

De kerk roept voor mij persoonlijk een bijzonder gevoel op omdat hij toegewijd is aan Lambertus, een Maastrichtse heilige van de zevende eeuw die de marteldood stierf op een plek die nu Luik heet. De heilige is de patroon van de kerk in Heverlee (deelgemeente Leuven, België) waar ik ben opgegroeid en tevens de patroon van de kerk in Drunen waar

ik dertien jaar (2009-2022) heb mogen staan als pastoor. Die kerk heeft ook iets van dat sobere, dat neoromaanse. Maar het bijzondere van de kerk in Someren is het contrast tussen de sobere uitstraling van buitenaf en de schatten die er binnen te zien zijn. Vooral het prachtige barokke hoogaltaar van circa 1750 dat vanuit de oude kerk is meegenomen. Ook



dat doet aan mijn thuisland denken, aangezien in België veel oudere kerken van binnen voorzien zijn van een rijk barok interieur.

Diepe dankbaarheid

Met diepe dankbaarheid aan de Heer vieren we het bestaan van ons kerkgebouw. Al honderd jaar vormt dit huis een baken in onze gemeenschap; een plek waar generatieslang lief en leed zijn gedeeld en de band met God is gevoed. In deze eeuw zijn hier ontelbare Missen gevierd en mochten en mogen we de sacramenten doorgeven. Hier hebben zovele stellen trouw aan elkaar beloofd

en hebben we in liefde afscheid genomen van vele mensen. Zovele vrijwilligers hebben zich in dit gebouw met hart en ziel ingezet en zetten zich nog in voor de opbouw van de parochie, voor de opbouw van Gods rijk.

Bidden we dat we vanuit

een dankbaar hart de Heer aanbidden in dit mooie kerkgebouw dat Hij ons gegeven heeft. Bidden we dat we als gemeenschap verder mogen groeien in geloof en naastenliefde. Dat wens ik ons allen toe.

“Het bijzondere van de kerk in Someren is het contrast tussen de sobere uitstraling van buitenaf en de schatten die er binnen te zien zijn”

COLOFON

JAARGANG 5 - NR 1 | SEPTEMBER 2026

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij graag aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

Deelnemers van de Alpha-Cursus. | Foto: Alpha Asten-Someren

Redactie:

Luuk van den Einden Arnold Spijker
Patricia Willems Pastor Stefan Schevers

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Alpha in Ommel: schuif jij ook aan?

Pastor Stefan Schevers

Soms heb je behoefte aan een goed gesprek. Gastvrijheid. Daar draait het leven om. Niet over de waan van de dag, maar over wat je écht bezighoudt. Waar voel ik me thuis? Waar vind ik houvast? Wat geeft me oriëntatie of focus? En met wie kan ik daar eerlijk over praten? Wat kun je eigenlijk met een Bijbel?

Alpha begint eenvoudig: samen aan tafel. In de gezellige pastorie van Ommel staat de maaltijd klaar, sfeervol verlicht met kaarsen. Er is alle tijd om nieuwe mensen te ontmoeten. Mensen zoals jij en ik. Sommigen zijn nieuwsgierig, anderen zoeken houvast of verbinding. Iedereen is er welkom van jong tot oud. Misschien is dát wel de kracht van Alpha. Je hoeft niets te bewijzen en niets zeker te weten. Je mag gewoon komen zoals je bent, met je vragen, je ervaringen, je twijfels én je nieuwsgierigheid.

Ervaringen

Tijdens Alpha komen we ongeveer een tiental avonden samen. We beginnen met een gezellige maaltijd en kijken samen de eigentijdse Alpha-films met Nicky Gumble, de stichter van de wereldwijde Alpha-cursus in de hoofdrol. Alpha draait om uitwisseling: geen vraag is vreemd. Juist de verschillende ervaringen maken de gesprekken verrassend en waardevol.

Alpha is succesvol over de hele wereld. Maar het is te vinden in Ommel. Met gemotiveerde vrijwilligers staan we klaar. Voel je welkom. En wie weet begint binnenkort een avontuur dat je nog lang met je meedraagt.

Aanmelden

Op maandag 5 oktober ben je gewoon welkom in Ommel. Op deze avond kun je je aanmelden voor de verdere Alpha-cursus. Geef je daarom wel even op voor de Alpha-maaltijd met verdieping. Die vindt plaats op [maandag 5 oktober](#) van 19.00 tot 21.45 uur in de pastorie van Ommel, Marialaan 20.

Pastor Stefan Schevers: 06 24 96 70 35
Hanneke Verberne: 06 12 44 37 21



Een impressie van Alpha

Patricia Willems

Rick Manders en Ingrid Scheepers vertellen over hun ervaringen met Alpha. “Ik wist niet of het wat voor mij zou zijn”, vertelt Rick, “maar de huiselijke sfeer beviel me meteen.” Een keukenteam kookt voor de Alpha-cursisten. Daarna wordt een filmpje getoond over een bepaald thema. “Het is heel gestructureerd. Fijn, want ik had nog weinig basiskennis over het geloof. Ik was niet gewend om erover te spreken. Nu kan ik er ook elders makkelijker over praten.”

Ingrid merkte dat ze vastliep in haar spiritualiteit. Toen heeft ze gebeden: “God, als U wilt dat ik mijn weg naar U terugvind, wilt U mij dan de weg wijzen?” Kort daarop werd ze uitgenodigd voor Alpha. “Het bidden spreekt mij heel erg aan”, vertelt ze. “Ik was zoekende en voelde ruimte om het geloof op mijn eigen manier te beleven.”

Rick: “De gesprekken hebben me meer mezelf gemaakt. Er was veiligheid binnen de groep. Iedereen is vrij, maar je leert je geloof te delen.” Ingrid ervoer dat haar geest weer geprikkeld werd. “Na de cursus had ik behoefte aan een vervolg. Dat is er: een Alpha-Connect-groep met vergelijkbare opbouw.” Rick zit daar in de leiding. Ook Ingrid zou wel met Alpha willen helpen.

Ingrid benadrukt: “Als je zoekende bent, hier vind je verbinding.”

“Als je twijfelt, gewoon doen!” besluit Rick.



'Alpha draait om ontmoeting en het gesprek over het geloof'

Tekst: Arnold Spijker | Beeld: Patricia Willems

Al meer dan twintig jaar zijn Peter en Irene Swinkels betrokken bij Alpha-cursussen in Asten. Wat begon als een proef met een kleine groep groeide uit tot een jaarlijks initiatief waar ruim honderd mensen kennismaakten met het christelijk geloof. Nog altijd zetten zij zich in voor Alpha.

Jullie zijn al meer dan twintig jaar betrokken bij Alpha. Hoe begon dat?

Peter: "We kwamen in aanraking met Alpha via verschillende christelijke organisaties. Het concept sprak ons direct aan: samen eten, elkaar ontmoeten

en in een ontspannen sfeer praten over geloof en levensvragen. De eerste groep bestond uit zeven of acht deelnemers en kwam bij ons thuis samen."

Wat maakte Alpha volgens jullie zo bijzonder?

Irene: "De open sfeer. Iedereen is welkom, of je nu veel, weinig of helemaal niets van het geloof weet. Mensen voelen zich vrij om vragen te stellen en hun ervaringen te delen. Juist die openheid zorgt voor mooie gesprekken."

De groepen waren heel divers.

Peter: "Dat klopt. Jong en oud, mensen met verschillende achtergronden en uiteenlopende levenservaringen. Sommigen waren al betrokken bij een kerk, anderen zetten voor het eerst een stap richting het christelijk geloof. Dat leverde vaak bijzondere ontmoetingen op. Soms bleken meerdere deelnemers met dezelfde problemen te worstelen of precies even oud te zijn. Dan voelde je gewoon dat God die mensen precies zo bij elkaar had gebracht."

Hoe kwamen mensen bij Alpha terecht?

Irene: "Op allerlei manieren. Via persoonlijke uitnodigingen, het parochieblad, een bericht in de lokale krant of simpelweg via mond-tot-mondreclame. Soms belde iemand spontaan aan met de vraag of hij of zij kon aansluiten. Dat laat zien hoe laagdrempelig Alpha is."

Wat hopen jullie dat deelnemers meenemen na afloop van de cursus?

Peter: "Dat ze ontdekken dat geloof in Jezus een krachtbron voor je leven is. Alpha geeft mensen de ruimte om vragen te stellen, te leren bidden en de Bijbel te ontdekken. Uiteindelijk gaat het erom dat mensen zelf een volgende stap zetten in hun relatie met hun Schepper."

Irene: "We zien regelmatig dat deelnemers na Alpha samen verder willen. Er ontstaan bijbelgroepen of andere ontmoetingen waarin mensen elkaar blijven ondersteunen in hun geloofswandeling. Dat is mooi om te zien."

Jullie hebben in al die jaren veel cursussen begeleid. Zijn er momenten die jullie zijn bijgebleven?

Peter: "Er zijn veel verhalen van mensen die tijdens Alpha nieuwe hoop vonden of meer rust in hun leven kregen, doordat ze dichterbij God kwamen. Ook de onderlinge verbondenheid is bijzonder. Mensen die elkaar niet kenden, bouwen vriendschappen op die jaren later nog bestaan."

Irene: "Het mooiste is wanneer deelnemers vertellen

dat ze zelf iets met God meemaakten of meer vertrouwen hebben gekregen. Dan zie je dat de cursus echt iets in beweging heeft gezet."

Er staan inmiddels ook nieuwe vrijwilligers op. Geeft dat vertrouwen?

Irene: "Zeker. Het is mooi om te zien dat jongere mensen verantwoordelijkheid willen nemen. Ze hebben ervaren wat Alpha hun gebracht heeft en helpen daardoor graag mee."

Wat hopen jullie voor de toekomst?

Peter: "Dat Alpha een vast onderdeel van de parochie blijft waar mensen zich welkom voelen en kunnen kennismaken met het christelijk geloof. Dat steeds meer mensen de stap durven zetten om mee te doen. Niet omdat ze alles al geloven, maar juist omdat ze vragen hebben."

Irene: "En dat mensen blijven ervaren hoe waardevol het is om samen in gesprek te gaan over de grote vragen van het leven. Die ontmoeting is misschien wel de grootste kracht van Alpha."

"Mensen bouwen vriendschappen op die jaren later nog bestaan"

Na ruim twintig jaar kijken Peter en Irene dankbaar terug op alles wat Alpha heeft gebracht. Niet het aantal deelnemers staat voor hen centraal, maar de ontmoetingen die ontstaan en de ruimte die mensen vinden om hun eigen geloofsweg te ontdekken.

De Alpha-cursus is inmiddels onderdeel geworden van de parochie. Heeft dat iets veranderd?

Peter: "In het begin organiseerden we jaarlijks Alpha bij ons thuis. In 2024 werden we gevraagd om mee te helpen om Alpha een onderdeel van de parochie te maken. In september 2024 startte de eerste Alpha vanuit de parochie. De tweede Alpha in de Franciscusparochie liep van januari tot mei 2026, en een volgende editie start 5 oktober. Elke vierde zondag van de maand staan Alpha-deelnemers na de viering in Asten open voor ontmoeting bij de koffie onder de kerktoeren. Zo helpen ze de parochie op te bouwen!"

De mens Jezus

Marijke van Mullekom

De mens Jezus is voor mij vaak een voorbeeld. Een houvast, een baken. Tegelijkertijd raadselachtig. Zoals zovelen voor mij heb ik me vaak afgevraagd waarom Hij zichzelf niet beter verdedigde toen Hij voor Pontius Pilatus stond en nog de kans had om zijn bedoelingen uit te leggen. De beschuldigingen te ontcrachten. Hij was niet van plan koning te worden. Onnavolgbaar voor mij, waardoor je er wel over na moet gaan denken waarom hij onverwachte en niet voor de hand liggende keuzes maakte. Zeker in die tijd, tweeduizend jaar geleden, waar hij aandacht gaf aan mensen die toen veracht werden. Of nauwelijks als mens gezien werden.

Voor Hem was iedereen gelijk. Of je nu een vrouw was, een tollenaar, slaaf, een lepralijder of een Romein. Toen een vrouw beschuldigd werd van overspel en de menigte al klaarstond om met stenen te gaan gooien, vroeg hij hen om pas een ander te stenigen als je zelf zonder zonden was. Hij maakt dat je in de spiegel gaat kijken. Verantwoordelijkheid neemt voor je daden.

Je kunt je bij grotere vragen op Hem richten en je afvragen wat Hij zou doen. Vaak krijg ik dan een inzicht of richting aangeboden waarmee ik verder kan. Hij is iemand die lastige keuzes durft te maken, duidelijk moedig is en daardoor niet altijd vrienden maakte. Uiteindelijk kostte dit Hem zelfs zijn leven. En hij vertelde dat je van jezelf mag houden: "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." Daar lag eveneens een grote opdracht in verscholen.

In de vorige eeuw, met name zoals ik als kind van de jaren zestig in een klein Peeldorp opgegroeid ben, lag de nadruk vooral op het welbevinden van de ander. De naastenliefde en respect voor de ouders en alle volwassenen om je heen. Als individu leek ik er niet toe te doen. Maar Jezus doet wel degelijk een appel op ieder van ons. Iedereen doet ertoe. Wat mij betreft maakt Jezus mijn geloof persoonlijk. Hij vraagt om zelfreflectie en bewust te kiezen hoe je handelt. Met een beetje lef. Vanuit liefde voor jezelf en voor de ander.

"Je kunt je bij grotere vragen op Jezus richten en je afvragen wat Hij zou doen"

Foto: Miguel Bruna - Unsplash

Jubileumeditie Middag van bemoediging

Reeds voor de 40ste keer wordt de Middag van bemoediging in Ommel georganiseerd, dit is een mooi samenzijn bij Moeder Maria, troosteres in elke nood. Zoals elk jaar is dit op de tweede dinsdag van oktober, dit jaar op 13 oktober. Deze middag is speciaal voor allen die bemoediging, bezinning of ontmoeting zoeken in het leven. Iedereen is van harte welkom in de bedevaartkerk van Onze Lieve Vrouw van Ommel, speciaal diegenen die een hart onder de riem kunnen gebruiken.

Deze bijzondere middag begint altijd om 14.00 uur met een eucharistieviering. Hierna is er tijd voor ontmoeting met een kopje koffie/thee, een lekkere koek en een gezellig praatje. Dit alles wordt u gratis aangeboden. Samen met een koor zingen we Marialiederen, luisteren naar mooie teksten, bidden samen en brengen een bloemenhulde aan Maria. De Mariahulde wordt afgesloten met een speciale zegen door de parochiepriesters. Om 16.00 uur gaat u hopelijk weer gesterkt huiswaarts. De werkgroep hoopt van harte dat we op deze middag, zoals reeds 40 jaar, weer vele gasten welkom mogen heten!

Voor informatie kunt u via mail contact opnemen met Hannie Maas via middagvanbemoediging@rkfranciscus.nl.

Zagen en lijmen

Patricia Willems

Ik zal twee, drie jaar geweest zijn toen er thuis iets misging in de keuken. Er was gelukkig geen brand, maar dat had wel gekund als niemand het in de gaten had gehad. Het uiteinde van een houten pollepel die in een pannetje op het gasfornuis stond, stak boven een andere gaspit uit. Nu had hij dus een zwarte brandplek. Maar het was nog altijd een pollepel; zo zagen we dat in die tijd gelukkig nog. Ik hoorde mijn ouders overleggen met de oren van een peuter. “Ik zou er een stukje vanaf kunnen zagen”, zei mijn vader. Hij had het over een zaag – “Wat is een ‘zaag’?” – die hij ergens anders had. En over speciaal, stug papier, met allemaal zand erop gelijmd, waarmee hij iets wat hij gezaagd had glad kon maken... Toen hadden we dus een elegant, kort pollepeltje, perfect voor appelmoes. Ik kon het niet vatten: wat een superstaaltje van techniek! We hebben die lepel nog steeds.



“Via Jezus heeft God de grootste reparatieklus al uitgevoerd, de zonde en de dood overwonnen”

Een jaartje later had ik weer zo’n ervaring. De verfblokjes vielen elke keer uit de vakjes van mijn verfloos. Ik moest zeggen welk blokje waar moest: “Weet je het zeker?” Toen pakte mijn vader een tube speciale lijm waar ik niet aan mocht komen, en de verfblokjes zaten vast – héél vast. Wow!

Knutselende kleuters

Waren alle problemen maar zo makkelijk op te lossen. Dan zou er nu overal heel veel gezaagd, geschuurd en gelijmd worden. Maar veel problemen gaan ons te boven. Er zijn momenten dat we het wel naar God kunnen uitroepen: “Heer, hoe moeten we dit oplossen?” Of zelfs: “Heer, ik weet het echt niet meer, hoe denkt U dit op te lossen?” In vergelijking met God zijn wij een stel knutselende kleuters, maar

Hij is nog altijd die goede Vader, die Schepper die alles kan herstellen door zijn Woord en zijn Geest. Via Jezus heeft God de grootste reparatieklus al uitgevoerd, de zonde en de dood overwonnen. Wij mogen daarin delen door te kiezen voor een leven vanuit die genade. Ieder voor ons, generatie na generatie, eeuw na eeuw. Voor mensen is het bouwen aan vrede en heelheid een heidens karwei - als we het zonder God willen proberen.

Plakplaatje

Om de wereld te repareren wil God eerst zijn Kerk herstellen, zodat Hij door ons heen kan werken. In vergelijking met Gods almacht lijkt onze inzet een kleuterknutseltje, maar ons gefröbel is belangrijk, want als wij een stap zetten inspireert dat anderen tot een volgende. Het lijkt weinig, maar voor wie erbij betrokken raakt, verandert het alles. Dus als je zelfs maar een plakplaatje wilt plakken, doe het vooral. Want achter en door ons geknutsel is God alles aan het herscheppen, nog beter dan het was.



Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Beeld: Susanna Schemkes-Hüsstege & Geert Hüsstege

'Fra-Fra-Fra'

Het is rustig in de kamer. Papa werkt op zijn laptop, mama zit te lezen.

Tot Frank en Francy binnenkomen.

'Fra-Fra-Fra', horen papa en mama al van verre. Verbaasd kijken ze elkaar aan.

'Papa, waarom heten wij eigenlijk allemaal "Fra"?' vraagt Frank.

'Ja, Frank heet Frank en ik heet Francy en jij heet Frans...' zegt Francy.

'En opa heette óók Frans en mama heet Francien', hijgt Frank.

'Allemaal "Fra-Fra-Fra"!' besluit Francy.

"Fra"?' herhaalt papa. 'Dat komt van "Franciscus".'

Wij wonen in de Franciscusparochie,
daarom hebben we namen met "Fra".'

'Maar oma niet', antwoordt Francy, 'Oma heet Cisca.'

'Cisca komt óók van "Franciscus"', zegt mama.

'Wie was Franciscus?' vraagt Frank.

'Franciscus was een monnik uit de middeleeuwen', antwoordt papa.

'Hij werd heel beroemd omdat hij van de natuur hield
en omdat hij altijd zorgde voor arme mensen.

En zelf leefde hij juist heel eenvoudig.'

'Franciscus gaf daarmee een mooi goed voorbeeld', vervolgt mama,

'Ook voor de mensen van nu.

Want er zijn veel arme mensen die hulp nodig
hebben, en het is ook belangrijk dat we wat



beter voor de natuur zorgen.'

'Omdat God ons en deze hele wereld gemaakt
heeft', voegt papa toe.

'Als wij een hondje krijgen...'

peinst Francy met een grijns,

'...Dan noemen we het Frenkie,
daar zit óók "Fra" in!' lacht Frank.

'Frenkie is een voetballer, en een clown',
zucht mama,

'maar als jullie een klein broertje of zusje
zouden krijgen,

hoe zouden jullie dat dan willen noemen?'

Verbaasd kijken de kinderen elkaar aan.

